

28. szám.
Julius 11. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.
Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: Az I. nemzetközi hirdetési irodájában **Láng Lipót és társa, Budapest, FÜRDŐ-UTCA 1. sz. a.**

XXVI. kötet.

EGY EMBER, A KI MINDENT TUD.

Egy Arab regény: írta JÓKAI MÓR. (Tizedik folytatás.)

HAJH DE a politikai dicsvágymámorától szabadulni nehéz. A kik itt a e mámorító italt, tudják, hogy attul tökéletesen elszokni soha sem lehet. Átlátja az ember, hogy megárt a vele élés. Esküszik, hogy soha többet pártelnöknek meg nem hagyja magát nyomtatni. Hasztalan fogadás. Jön az új választás s megint recidivázik, s ki iszsa azt a poharat egész a seprűjéig, a mit úgy híának, hogy »napidijlefoglalás«.

Ottó gróf még nem volt megérve ily elhatározásra.

Az egyszeri bukás csak növelte azt a vágyát, hogy államboldogító eszméit érvényesítse.

A volt kormányrendszer bukásával egyidejű volt a magyar országgyűlés egybe hivatása.

No hiszen arra, mint született törvényhozó, Rengeteghy Ottó gróf úgy is meg kapja a regálisr.

De ő képviselő akart lenni:

Hát hisz az sem nagy tudomány: ha az embernek ötvenezer forint jövedelme van s annak felét rászánja.

De Ottó gróf épen azt akarta, hogy n a g y t u d o-

m á n y a l jusson be a képviselői padba. — Így már aztán nehezebb.

Adott hosszú programokat, ki fejté egész rendszerét: klubokat alakított, a hol programját felolvassák s meetingeket hítt össze, a hol azt megmagyarázzák. Beutazta a falvakat, beszélt az előljárókkal az angol és francia parlamentarismusrol. Értekezett a néptanítókkal a nevelés ügyről; s elmondá nekik, hogy mit tart mindezekről Bluntschli?

Természetesen, hogy megbukott. A választás napján nem volt neki húsz szavazója.

Pedig akkor már szerelmes volt a szép Pelikánéba s annak ígérését bírta, hogy valahányszor Ottó gróf szónokolni fog, mindig jelen lesz a karzaton.

Mikor ezen legjobban busulna, odajön hozzá egy »véletlenül kiségitő.«

(Ne tessék gúnyolódni! Az egész élet csupa véletlenekből áll.)

A véletlen kiségitő volt egy derék erdélyi honpolgár.

»Te bajtárs. Én tudok neked egy igen jó választó

kerületet Erdélyben. H ú s z e m b e r választ; mert az oláhok abstineálnak. Ennek a húsz embernek kell fejénkint egy új szürdalmány meg egy kalap, öt forint kész pénz, teljes ellátás; összesen két ezer forint: nekem pedig az odafaradásért, capacitatioért s a nyélbe sütésért lesz szükségesen tíz ezer forintra. Kerek számban tizenkét ezer forintért tied lesz a kerület.«

Hat hét: mulva Ottó grófnak kezében volt a mandatum.

Ez ugyan Columbus-tojás.

Rengeteghy Ottó gróf, mint legkésőbb érkezett csak a szélső jobb oldalon kapott már helyet. Felfogadta magában, hogy azt a helyet még is nevezetessé fogja tenni.

A hosszú verificatioknak épen akkor szakadt vége s kezdődött ama nevezetes 1865-iki válaszfelirati vita.

Ottó gróf feljegyeztette magát a szónokok közé.

És aztán nekifeküdt a nagyszerű szónoklatnak, melylyel epochát fog alkotni a magyar parlamentarismus történetében.

A hír napokkal megelőzte e nevezetes maiden-speechet.

Ottó gróf könny nélkül tudta a beszédét s állhatatosan leste, hogy mikor kerül rá a sor. A szép Pelikánné mindennap ott ült a szokott helyén s folyvást szemüvegezte a szónokokat. Ottó gróf féltékeny volt valamennyire. Ah még ezek az ősz, kopasz orátorok is veszedelmesek, mikor a szónoki nimbus körül fogja őket. A szónoklat a férfinem Vénus-öve. Ottó gróf be fogja bizonyítani, hogy ezzel a varázsszerrel ő is ismerős. Hangja is szép volt s ha attul elszoktathatná magát, hogy szónoklat közben a balkezét a kabátja hátulsó szárnya alá dugja s a jobbkezelével a zsinórra akasztott monoclejából szelmalmot csináljon, a gesticulatioja sem volna kifejezéstelen.

Végre egy szombatnapon ő rá következett a szónoklat sora. Csak egy szónok volt a tulsó baloldalon előtte. A legkedvezőbb helyzet. A kire 11 és 12 óra közt kerül a sor. Akkor már nem fészkelődik a ház s még van türelme kihallgatni valakit.

Ottó gróf piros szegélyű nyakkendőt kötött erre a napra.

Már tíz órakor ott ül a karzaton a szép Pelikánné. A legszebb hölgy a szónokhallgató közönség között: a tizedik múza, ki az ékesenszólókat lelkesíti. Ha ő ott nincs, a szónokok tuczatostul nyilatkoznak az »elállás« iránt: akkor nem is érdemes beszélni.

Ottó gróf bizonyos volt felőle, hogy szónoklatában a világ minden bölcsessége benne van s hogy ő azt könny nélkül tudja.

Csak egyet nem tudott Ottó gróf: azt, hogy szombatnapon a képviselőházban a kérvényeket tárgyalják e l é b b, a z u t á n j ö n a n a p i r e n d. Ő csak azt látja, hogy a mint belép a házba, egy baloldali szónok végzi épen a beszédét, ház-rengető hahotája mellett a padok népének. — Gondolja, hogy ez az ő antistese. Int a jobboldali jegyzőnek, hogy hívja fel szólásra. — Az bona fide elkiáltja a nevét: Rengeteghy Ottó gróf! azt vélve hogy a fennforgó kérvényhez akar hozzá szólani, mely pedig azt kívánja, és semmi mást, hogy engedtesse meg a papoknak a házasadás.

Erre Ottó gróf feláll, egy mosolygó pillantást vet Pelikánnéra s a ház általános figyelmétől kísérve, hozzá kezd nagyszerű szűz beszédéhez.

Volt pedig abban minden gondolható szép okos és jó. Rengeteghy Ottó képviselő belevonta beszéde keretébe széles ismeretei egész tudomány halmazát, beszélt a Saint Simonismusról és az atneismusról, a munkás mozgalmakról és az egyházi vagyon rendeltetéséről, az agraralkotmányról és a socialismusról: elvezette a házat Bentham iskolájába, onnan a Manchester és a Lancaster iskolákba; megszólaltatta Montesquieut és Senecát, s osztotta nézeteiket.

A ház egy darab ideig csak türte nagylelkűen e meg nem érdemlett leczkértetéseket, később akadtak, a kik észrevették, hogy itt tévedés lesz a dologban s elkezdtek a szónokot figyelmeztetni. Csakhogy olyankor, mikor az ember szónoklatot tart, nem hall.

Kezdek nevetni rajta. Ezt meghallotta. Nem bírta elképzelni, mit nevetnek? Ujra megmagyarázta a dolgot.

Akkor köszbeszölt az elnök, figyelmeztetve a szónokot barátságosan, hogy szóljon a »tárgyhoz.«

Ez meg épen felbőszítette a szónokot: »ez mind a tárgyhoz tartozik! Kérem magamat félbe nem szakíthatni.«

»No hát tessék tovább beszélni.«

Azzal aztán fújta tovább az Egyesült államokrul, az universal állameszméről, az ősjogokrul és a védvámrendszerrül, a politikai taktikáról, az erényszövetségéről, a proletariatusról, pauperismusról, a néger államokrul, és a noninterventio elvérül, a productio, consum és export közötti helyes arányokrul, a kereskedelmi szerződésekrül, a Sanctio pragmaticáról, a foederalismusról, és dualismusról, a modern hadrendszerrül; az adóreformról.

S mentül okosabb dolgokat beszélt, annál nagyobbra nőtt a jucundus jókedv a házban; már a karzatok is bele voltak vonva a kaczagási condolentiába, a

szép Pelikánné a legyezője mögé rejtette az arcát: úgy kaczagott.

Végre megszokta az elnök a tréfát, két kézre kapta a csengetyüt s csendet harangozva a házban, komolyan és categorice felszólította a szónokot, hogy de már elvégre is nyilatkozzék világosan, hogy akarja e hát, hogy a papok házasodhassanak, vagy sem?

Ottó képviselő csak akkor ébredt fel mély szónoklatából.

A szomszédjai aztán megmagyarázták neki, hogy miben van a dolog? Akkor megharagudott, elment. A szép beszéd kárba veszett.

És vele együtt a szép Pelikánnéhoz intézett sohajások is.

S ez nem volt Ottó képviselőnek utolsó debütje az országházban.

Még azután is meg meglepte a házat egy egy véletlen impromptuval, a mi magában igen okos dolog volt; de a mire semmi ápropos nem volt. Felelt hosszasan és alaposan olyan szónokoknak, a kik egy szót sem szóltak s megczáfolt olyan állításokat, a miket nem mondott senki. Odahaza kigondolta magában, hogy ő most ilyen meg ilyen ellenvetéseket fog hallani, azokra ezt meg ezt fogja felelni, s azt azután megtette, akár volt rá ürügy, akár nem. Különösen fényes napjai voltak olyankor, mikor egy egy szép idegen hölgy tünt fel a karzaton: az már neki olyan gyöngesége volt mint más képviselőnek Napoleon herczeg, vagy a modenai herczeg jelenléte: olyankor elő állt speecjelni. S a ház már előre derült kedvet mutatott, mikor felállni látta, s teljesen derült volt, midőn leült. — Vannak képviselők, a kik kitartó következetességgel ki tudják maguknak vívni ezt a kiváltságos kedvezményt.

Rengeteghy Ottó közéljük tartozott.

(Vége következik.)

Spitzli Mór handlfanger

epedő siralma Thaisz után.

A sok ujságíró búra fejét hajtja:
Semmi ujdonságot nem lapzik a lapja;
Csak az országgyűlés, meg a meleg — haj, haj!
Jó Thaisz Elek elment: itten vagy a baj!

A ti vesztesétek jó urak csak bliktri!
Bútokat elhajtja, veri egy pár krigli:
Hej de az én károm igazán »virtikli.«
Gyász korszakot él a hirre kapott »stikli.«

Járhatok, kelhetek udvaron, sétanyon,
Mint ha nem is volna drabant a világon.
Thaiszszal mentek-e el, vagy tán Bereg-Ungba?
Vagy kényesek a szép uj adjustirungba'?

Lopni, schwindlirozni? pimasz egy bolondság!
Hisz a becsületes embert be se fogják!
Metszhetek zsebet fel, lophatok a boltból:
Jó drabant uraknak füle meg se kondul.

S hej nekem ez nagy pech! tengeni, mint árva;
Nincs oly emberséges, ki dutyiba zárna.
Thaisz úr gondolt csak ily magamfajta néppel —
»Um Gottes Will«! vajjon, hol hálók az éjjel?

Csingham-Buh.

KRÓNIKÁS ADOMÁK.

Hogy lesz az ember tudtán kívül bankrott?

Mikor az x..i püspök csődöt mondott, mindenki nagyot bámult, ő maga legnagyobbat. »Hogy lehet ez? hiszen én nem vagyok pazarló, dorbézolni nem szoktam, kártyázni csak a Szűz Máriást, két krajczárba parthieját; Lonkaynak nem adok subventiót, és mégis bankrott! Hogy lehet ez?« Mikor aztán ő Méltósága az év végén a szakácsi, gazdatiszti, meg más ezekhez hasonló számadásokat átnézte, hát nagyon furcsa dolgok jutottak tudomására.

Ezek szerint a számadások szerint ő méltósága megevett minden nap reggelire három akó tejet, egy akó kávéval, megevett hozzá fél mázsa czukrot. Appetitoriumnak megivott minden nap egy akó silvoriumot.

Aztán volt ő méltóságának egy kedvencz kanári madara, ez az ártatlan kis állat elfogyasztott naponkint fél mázsa kender magot, és ugyanannyi czukrot. Legalább így mutatták azt a számadások.

Biz így aztán nem csoda, ha tönkre jut az ember.

Egy adoma az öreg Petrikről.

Ki ne hallott, vagy olvasott volna már valamit az öreg Petrikről, a nemzeti színház hajdani híres kóristájáról?! Egy adomát akarok róla elmondani, mely talán még nem került nyilvánosság elé.

Erkel és Csepregi szenvedélyes sakkozók voltak, minden délután 2 órakor összeültek, és játszottak estig, az öreg Petrik pedig feszült figyelemmel és érdekléssel nézte őket ugyancsak minden délután két órától estig.

Egyik nap Erkel és Petrik már megjelentek, Csepregi még nem. Eltelt fél óra, egy óra, Csepregi csak nem jött. Erkel végre türelmét veszti, s így szól Petriknek:

»Jöjjön, játsszék maga egy parthiet!«

»Nem bánom,« felel Petrik, s azzal leülnek.

»Nohát húzzon!« mond Erkel.

Petrik merően néz a sakktáblára, homlokát összeránczolja, s félórai gondolkodás után kihúzza egy parasztot Erkel is kihúzza egyet.

Petrik most még jobban összeránczolja homlokát, szemöldeit magasra húzza, s ismét félórai gondolkodás után kihúzza egy másik parasztot. Erkel megjegyzi, mi az ördög? ennek valami roppant terve lehet, hogy olyan hosszú gondolkodás után olyan jelentéktelen húzást tesz, Most már Erkel is gondolkodik félóráig, s akkor húz.

Petrik újabb félórai fontolgatás után kihúzza a királynéját.

»Mit csinál?« szól Erkel ijedten, — »hiszen elütöm a királynéját.«

»Már hogy ütné el?«

»De bizony elütöm! Hiszen nincs védve!«

»De bizony nem üti el!«

»Hiszen nem tud maga sakkozni!?«

»Hát persze, hogy nem tudok!«

Az akademia új nagy szótárából.

Szédelgés. Rosz magyar szó, servilis fordítás arra a német fogalomra, hogy »Schwindel.« Helyesebb e szó »kergeség«. Egy neme annak az állapotnak, mikor a birka keringeni kezd, jelétül, hogy nem sokáig húzza már. — Származéka Kerge Pali, egykori kitűnő magyar finanszminiszter.

Analógia.

Olyan keservesen foly a tanácskozás a rekkenő hőségben, olyan nehéz munkát végez a képviselőház, olyan szomorú az ország dolga, s a mellé olyan jó ked-

vünk van hozzá, hogy önkénytelenül eszébe jut az embernek az a fuvaros, aki sovány macskalovain nagy kinnal vontatta az utast a ragadó sártengeren keresztül; rongyos lovacskaikat veri, üti, hogy csak úgy hajlik belé a derekuk. Az ostor elszakad; — az utas pedig csak fejével beszél, sehogy se tetszvéen ez állapot neki. — E nagy kinhoz egyszer az egyik ló is hozzájárul, átvetvén fejét a rúdon. A másik ló a rúdon nyugtatja fejét, nem bírván egy maga a szekeret, — s az utas, ki körülbelől ilyet most lát először csudálkozva nézi a ló állapotját s azt találja kérdeni a búsuló fuvarostól:

— Ugyan édes barátom, — mit csinál most az a ló, miért hajtja fejét a rudra?

— Hja uraim! — hamiskodik a betyár — azt sugja a társának: »te, ragadjuk el ezt a kocsit németestül.«

Tallérossy Zebulon levele

Alindeuvaró Abdámhoz!

Tekindedezs barátom uram.

Nagy könyelműsig zujsagoktul, igen nagy könyelműsig! Kiirnya, hogy Haytiba finanszminiszter engedelem nélkül elutazta, nem tunyi hova? is hogy statuskaszat, akibe volt szazkilenczvenezer dolarnal nem több, szípen titokba magával elvite — nehogy azalat ellopjon aztat valaki — mas.

Ilyen dolgokat nem jo nagy dobra ütnyi. Ha lathyuk, hogy ilyen izs lehecsiges, abul baj lehet, mert pilda ragados.

No de halistenek, mirank nizve legalab e szomorú eseminybül most nem haromolhatya semi veszedelem. Először azir, mert mostani pinzügyminiszter Ghyczy Kalman ő excellentiája nem olyan szaladikony jelemű; — masoczor mert magyar statuskasza legfelyeb hajotöris esetibe használhatna metőköt miniszternek atlanti oceanon. Raülhetne akar egisz miniszterium, még se nem merülve el alata tengerbe mentő szekriny, nem azir, mintha mar ugyis nagyon el volna merülve, nem izs azir, mintha magyar miniszterek nem volnanak elig fontosak, hanem azir, mert szekriny volna nagyon könyü.

Ecce! szerencse szerencsítlenségben. Ipen

az tartana fenn kormányt felszinen, ami masut elbuktatni szokta: üres kaszsa.

Azir soha se ne zugologyunk idők mosto-
hasaga elen. Zember nem tudhata: mi mire jo?

Maratam tekintetes barátom uramnak ki-
lenczvenharom Reaumur fog melegben.

olvadozo alazatozs szolgaja

T. Z.

Alkalmatlan kérdések.

Ha a római pápát úgy szólítjuk, hogy »Sanctis-
sime pater,« meg »Beatissime patēr»: hát akkor ho-
gyan szólítsuk azuristent, aki talán még is csak szentebb
és boldogságosabb, mint ő?

Feleljen erre a kérdésre Lonkay pater.

Azt mondják, hogy a mi korunk önzésben, haszon-
lésésben, az anyagiak után való nem; mindig dicséretes
törekvésekben kimagasló egy kor. Mit mondjunk aztán
azokról, akik e tulajdonságaikra nézve még koruknak
és kortársaiknak is föléje magaslottak?

Erre feleljen Lonyay et cons.

GYULAI.

Epi — demikademi-kai ballada.

Kedves feleségem, Kritika, vess ágyat
Nyugodnám, aludnám, testem-lelkem fáradt.

»Mi bajod, mibajod? Palika, szólj nékem!«

»Ne kérdezd, ne kérdezd kedves feleségem!

Oh jaj, beteg vagyok

Meleg fedőt nagyot!«

»Hivatalba reggel még vidáman mentél

Jó kedvvel bucsuztál, nyájasan öleltél«

»Nem a hivatalba, de verselni mentem,

Epika kisasszony, szeretőm várt engem.

Oh jaj beteg vagyok.

Meleg fedőt nagyot!«

»Mit beszélsz, mit beszélsz félre beszélsz, félre!«

»Mert igazat mondok, esküszöm az égre!

Ámitálak eddig hitemet megszegtem;

S Romhányiért titkon Epikát szerettem.

Oh jaj beteg vagyok.

Meleg fedőt nagyot!«

»Nem hittem, nem hittem hogy még azt megérjem

Nem hiszem, nem, hiszem, ha mondd is, férjem!«

»Szerettem sokáig, de rosznak találtam,
Romhányit, Romhányit szívből megutáltam.

Oh jaj beteg vagyok.

Meleg fedőt nagyot!«

»Hála isten hála, újra szeretsz engem!«

»Jaj mért kellett ismét e bűnömbé esnem,

Nekimentem újra, gyalulgatni rajta

Egy-két üres sorral előbb vinni haj na!

Oh jaj beteg vagyok

Meleg fedőt nagyot;

Pegazusom rügött-rugdulózott szörnyen
De csak noszogattam. hogy potyogott könyem
Nagyot estem hasra, mint egy árva jockay
(Mégis csak rosz regényt ír a Móricz Jokai)

Oh jaj beteg vagyok

Meleg fedőt nagyot!«

»Nem lehet, hogy nyavalgj, nem lehet, nem lehet!«

»Ne sirass, ne költsd fel alvó irigymet,

Ringassa szeliden őket csalfa álom

Ne lássák, ne nézzek nyomorult halálom.

Oh jaj beteg vagyok,

Meleg fedőt nagyot!«

»Mit hagysz Üstökösnek?« »kobzom, pegázomat«

»Bizony a közönség esik attul hanyatt

Utja közben a ló beleviszi sárba,

Kobzod nyikorgása ejti hideg lázba»

Oh jaj beteg vagyok

Meleg fedőt nagyot!«

»Mit hagysz a »Miskának?« »Kis kolibri Palkót

Ugy is ő teremté azt a gonosz rajkót.

S vegye Romhányi nak három első részét«.

»Már így a közönség csak megéri végét«

»Oh jaj beteg vagyok

Meleg fedőt nagyot!«

»S mit hagysz hidvesetnek, nekem, Kritikának?«

Osztályrészed leszen örökös bú, bánat

Örökös bú, bánat, hitszegő emlékem«.

»Üstökös és Miska megbocsáthat; én nem!«

»Oh jaj beteg vagyok

Meleg fedőt nagyot!«

Kendi.

A kuliszák mögött.

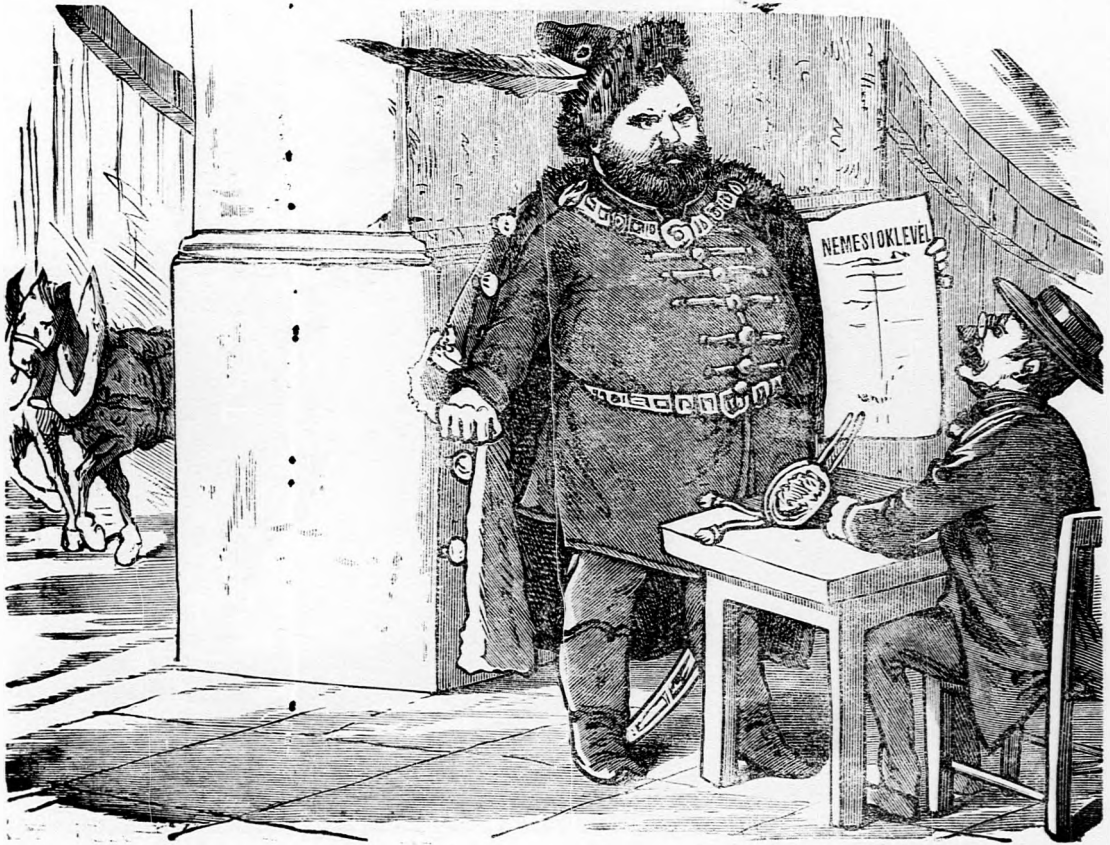

Nagyonerős Ágaskodó. Már most azért se játszom!

Ghyezy papa. Dehogyan, kis fiam!

Ágas. Jól van, hát úgy játszom, hogy mindjárt kitöröm a nyakamat. Akkor aztán úgy kell — édes atyámnak.

A láncozhidon.

Ör. Hagya el Böjti ur, nem használ itt az a kutyabőr semmit, többet ér annál két krajczár.

Udvari hírek.

A »F. L.« úr, mint jól értesült udvari ujság, minden héten érdekes hírekkel kedveskedik olvasóinak József főherceg margitszigeti élményeiről. Ime egypár mutatvány:

— E héten egy somogyemei kanászcsalád kívánta megtekinteni a Margitsziget nevezetességét. De nem volt vezetőjük. E miatti zavarokban megszólitottak egy arra menő katonatisztet, ki készségesen elvezette őket mindenüvé s szívesen megmagyarázgatott mindent. Bucszászkor az öreg kondás egy hatost nyomott a katona kezébe fáradsága jutalmául, mit az meg is köszönt eltávozott. Csak akkor esett kétségbe az egész család, mikor a kertész elmondta nekik, hogy az az ur, akinek hatost adtak, József főherceg, e sziget, ura, a király öcse. Ugy kellett őket kihuzni a Dunából, a hova ijedtükben ugrottak.

— Egy bácskai kisasszony nagyon megáhitotta a szép rózsát a Margitszigeten. Egy ur odalépet hozzá s három szál szép rózsát nyújtott át neki. Akkor sült ki hogy az József főherceg volt. A mint azt a kisasszony megtudta, nem imádságos könyvébe, nem is a kebelére a rejtette a rózsát, mint más bolondos nő

tette volna, hanem egyenesen megette, hogy egészen egyesüljön vele. Megható jele az uralkodóház iránti ragaszkodásnak.

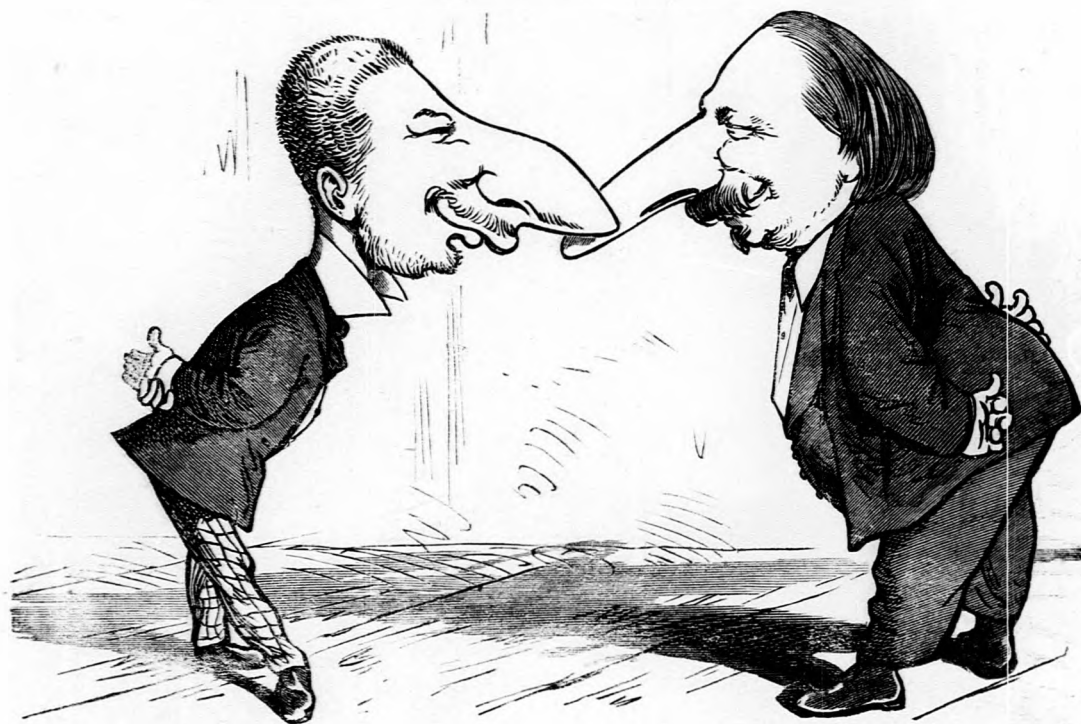
— Egy új házat építenek a Margitszigeten. Maga József főherceg és Clotild főherceg asszony hordják hozzá a téglát, keverik a meszet és tapossák az agyagot. Tény. Pöffeszkedő mágnásaink tanulhatnak a fenséges pártól munkásságot és takarékoságot.

— Kóburg hercege napokban meglátogatta egy zsidó szatócsnak a szalonját s mikor meghallotta, hogy annak a beutorozása tizenhatezer forintba került, így kiáltott fel: Gott über die Welt, a nagy apámnak se volt enny pénzei! Kóburg herceg köztudomás szerint sógora József főhercegnek, aki szinte annyira takarékos hogy sajtószájulag pipázik.

Művészeti hír.

Miután most minden zene háttérbe szorult a jövő zenéje mellett, — az országgyűlés csak a divatnak hódolt, mikor az országos zeneakademiát ennek a zenének a kategóriájába sorozva, jövőre halasztotta.

A ZSIDÓ-VITÁBÓL.

Hiába tagadjuk, hogy **orr**thodoxok vagyunk.

A zsidó Seminarium.

Modern tragoedia két szakaszban.

SZEMÉLYEK:

Trefort Ágost	— — — — —	honatya
Pulszky Ferencz	— — — — —	titkár
Zsidónyi Ede	— — — — —	lázadó pártfőnök.
Oláh Gyula	— — — — —	remete
Csengeri Antal	}	irgalmas szerzetesek
Tisza Kálmán		
Huszár Imre	— — — — —	orrthodox.

(kar, lázadók, pártutók, orthodoxok és neologok; cselekedtetik a jelenkorban. Történethely az összeférhetlenség háza és környéke.)

I. SZAKASZ.

Trefort. Á. (kilépve)

Megért az eszme, nem lehet tovább
Halasztni, huzni — a kor hangja int.
Magunkra ütnénk szégyenbélyeget,
Ha lelkesülni nem tudánk mellette.
Kardomra! nem fog árván a nagy ügy
Maradni: buzgók kelnek érte fel.

Előre, rajta, jó urak! mi szép
Fegyverrel, észszel, szóval védeni,
Judának nagyra termett nemzetét.

KAR

Megért az eszme,
Nincs mért tovább
Halasztni, huzni:
Rajta tehát!

Zsidónyi E. (dühösen, kivont karddal berohanva!)

Mi féle vad zaj, égi háború
Zavarja itten a természetet?

Nem ettetek tán főzött maszlagot?
Ily örült eszméért rajongani!

Miként ha volnátok boszorka nép. (Treforthoz:)
S te hetyke férfi mit kardoskodol!?

Előbb szablyád a rozsdá rágja szét,
Mintsen kividd azt, mit hangoztatál,
Vagy már erednek hitre tért fejed
Kivisz tán, a mi kotyvasztott?

Csalatkozol!

Jordán hitet vallottam egykor én is,

De a körülmény s több e féle ok
 Meghózták végre józan eszemet:
 Szent hitre tértem s bennem nem maradt
 Más a zsidóból, mint az a kicsiny
 Különbség, hogy míg ők elől, hátúl
 Hordozom én a hitágazatot.
 Czopfomra mondom! hasztalan szuszogsz,
 Hijába fujod fel magad! velem
 Meggyül bajod, ha mersz reformokat.
Oláh Gyula (lassan, kimért léptekkel közeledik)
 Vaj min czivódtok itt jó emberek?
 Tán megsértétek egymást, szóljátok:
 Én igazságos bírótok leszek.

Trefort Á.

Én védelmére keltem a zsidóknak;
 Hogy alakítsunk oly intézetet,
 Mely rabbikat képezne nékik, de
 Ezen úr itten ellenem tör, üld.

Zsidonyi E.

Én azt mondám, hogy örült eszme az
 S ne merje testté változtatni azt,
 Mert istenemre megemlegeti!
 S aztán ha csak pártolná: jó! de mily
 Igaztalanság eljárása, hogy
 Az orthodoxot veszni hagyja, míg
 A neologot isteníti, nem hogy
 Kibékítné előbb a két felet,
 Mely majd kiássa egymásnak szemét

Oláh Gyula. (Treforthoz)

Kedves fiam! Hibás lépést tevé,
 De a jó isten megbocsátja még.
 Térj tenmagadhoz, hisz nem tudni, mely
 Felekezetnek kell megadni a
 Méltányos elsőbbséget, így tehát
 Várjuk mig az ügy kibontakozik —
 Most pedig béküljetek ki

Zsidonyi: Soha! (el)

II. SZAKASZ.

Trefort, Szatmáry, Pulszky.

Trefort Á.

No így barátim vállaltatva majd
 Kivárjuk a nagy, fenkölt győzedelmet!
 Igazság léssen osztályrésze a
 Neologok és orthodoxoknak.

Pulszky.

Ugy van barátom! Esménk győzni fog.
 Felállítjuk a nagy intézetet.

A zsidóságnak, mely világra szóland
 S csak újabb fényt vet a magyarra, ki
 A szabadságnak ily hü katonája.
 (Beszélgetve a térre érnek, hol nagy zsidó néptömeg tolong)

Pulszky (egy emelvényre állva)

Mózes s Kristusban hívő jó zsidók.

Kedves barátim, halljatok szavam!

(Éljen!)

Nincsen dicsőbb a széles földtekén,
 Mint boldogult Judának nagyra termett
 Világhódító, fűtyörésző népe.

Méltó, hogy ezt a művelt nemzetet

Nim bussal ékesitse a magyar.

Adjunk nekik seminariumot,

Hogy így az a sok lengyel nagy számár

Ne tolja fel lógerjét itt közöttünk.

(Az orthodoxok: nem köll; Mi nem vagyunk isthen thagadók)

(A neológok: éljen a Pholszky, éljen a Trefor! nagy zaj: orthodoxok és neológok hajba kapznak.)

(Tisza és Csengeri közelednek.)

Tisza K.

Miért czivódtok? Hagyatok fel! — Én

Kibékitem haragos szívetek!

Csengeri. Én is.

(Zaj; Nem köll, éljen a Tiszó, le vele?)

Pulszky (Tiszához)

Hát ön e helyt mit kotnyeleskedik?

Jobb lesz ha elmegy Márja Pócsra a

Jeget aszalni,

Trefort. Ne bántsd meg öt ily sértő szózat által,

Hiz ő is ép úgy, mint én, a zsidóság

Boldogságát és jóvoltát akarja.

Pulszky. Hát még te is beszélhetsz így. uram??

Csodálatos! hisz ha javát akarja,

Annál rozszabb, mert elkapkodja mind

Az istenitő érdeméljént tőlünk.

KAR:

Úgy van, csak elkapkodja

Az érdeméljént tőlünk,

Mi jöt beszélhet akkor

A nagy világ felőlünk?

(Zsidónyi lázadókkal, fegyveresekkel a térreroan; mindenki kardjához kap; iszonyu véres küzdelem támad a hivek és összeesküvők között. A harc dül Tiszát leszúrja Pulszkyt P-it Zsidonyi, Zs-it Csengeri, Cs-és Oláh Gyula leszúrják egymást; Trefortot leszúrja valamenyi. Jeruzsálem második pusztulása. Tableau.)

Csingham-Buh.

Hordár mint életmentő.

Két szegény drabant és öt rendbiztos majdnem áldozatává lett e héten egy részeg budai kofa dühének. Szerencsére jelen volt egy sánta hordár, kinek sikerült kiszabadítani az életveszélyben forgó szegény drabantokat és constablereket. Bizony az állam nagyobb gondot is fordíthatna közbiztonsági közegeinek közbiztonságára s elvárjuk tőle, hogy ezentul minden egyes drabant mellé hordárt állít, aki amannak felügyeljen a drága egészségére.

Prophylaktikus kormányzat.

Amerikából várják a sárga lázt, Ausztriából pedig a fekete pestist. Egész Európa rémül bele.

Milyen jó, hogy nekünk már nincs mitől tartani. Minálunk már régen előre elpusztított ez a két színű betegség mindent.

Az egyenjogúság nevében.

Majoros István, a nagy nő apostol, legközelebb országgyűlési beszédet fog tartani a szarvas marhák egyenlő teherviselése érdekében, mert az mégse járja, hogy a majorosok csak a teheneket fejjék, mint eddig. Tejeljen a bika is, ebanyja!

Bölcsészeti előadás az egyetemen.

Itt van két hársfa, ez is hársfa, emez is hársfa. De ez a hársfa mégse olyan hársfa, mint a milyen hársfa emez a hársfa. Ennek a hársfának a gyökerét megette a szű, ez tehát nem ép hársfa, emennek a hársfának a gyökerét nem ette meg a szű, ez a hársfa tehát ép hársfa, s minthogy ez a hársfa ép hársfa, emez a hársfa nem ép hársfa: világos, hogy ez a hársfa nem olyan hársfa, mint a milyen hársfa emez a hársfa. És ez nagyon furcsa.

Karika Károly

Kis Karika Kari vett karikás karikon karikákat;
S a karikán Karinak elkarikált karija!

Él még a magyar!

Nemcsak viv, lovagol, kocsikáz, kártyáz, agarászgat. S bel-és külföldön lopja a drága időt; Nem is szórja a pénzt pazarul, nem költi el. Immár Tudja a mágnásrend: lelke dolognak a rend. És »takarékos« lett, amióta Sennyey mondá. Naphosszat tanul épp' — mint a »demokrata nép«. Fúr-farag és tesz-vesz, hogy a munkába bele izzad. És neki, lám — ami szép — ócska a népszerűség; Még se hibettük azt hogy: »Lesz, nem volt a magyar«, ha Gróf X. Y. Z-nek nemlehet adni hitelt.

Alaptalan aggály.

Lonkay megrémült hogy Persiából kikergették a renitens papokat. Attól fél, hogy hátha nálunk is utánozni találják ezt a példát!

Ne féljen, páterkám, sőt még a kikergetett persa jezsuitákat is ide hívja Trefort.

Az »Üstökös« eredeti okmánytára.

Budapest, im Monate Juni 1874.

T. P.

Jch beehre mich Ihnen mitzutheilen, daß ich meine

ADVOCATURS-CANZLEI

hierorts Dreißigstamtgasse Nr. 3.

(am Eck der Dreißigstamtgasse und Elisabethplatz) eröffnet habe

Achtungsvoll

Adalbert Munkácsi.

Ezt **Debreczenbe** küldte egy magyar ember. — Rohamos haladás!!

Szerkesztői subroza.

— **Koronakövy.** »A félbeszakított álom.« Ketté szakított vers. — **Tapló.** Úgyesen indul; de már mi nekünk az a természetünk, hogy csak nyugtával dicsérjük a napot! Ha a vég jó: minden jó. — **Györi** étlap. Nagyon kurta. Meg kell tóldani. — **Garaty.** Csinos dolgok. Köszönjük. — **Szombathely.** Akad közte használható. — **Sheridan.** De az isten szerelmeért! mért nem küldi ön a czimét? s mért nem jegyzi ki az illető számokat?

aptalajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:
LÁNG LIPÓT ÉS TARSÁ

1-ső nemzetközi hirdetményi iroda fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

A magyar általános földhitel- részvénytársulat 5 $\frac{1}{2}$ és 6 $\frac{0}{10}$ -os záloglevelei

(befizetett tőke 10 millió frt o. é.)

előbbieket 34 év, utóbbiak 24 $\frac{1}{2}$ alatt félévi kisorsolás utján niszsz fizetendők; biztonságuk és kamajövedelmük összegükkel fogva tőkéalapításra legalkalmasabbak, napi árfolyamon kaplatók:

Pesten: a társulat főpénztáránál (Thonetudvar),
a magyar lezártoló- és váltóbanknál (előbb Malvieux C.),
a francia magyar bank váltó-irodájában,
Totis és társ. uraknál, előbb Wahmann és fia (Deák Ferencz-utca),
Fuchs, magy. kir. udv. pénzváltó urnál,
Glatz, Holzwarth és Schubert uraknál (Dianafürdő), valamint a vidéki összes

karékpénztárak- és bankoknál, melyek ezen záloglevelekre megrendeléseket is elfogadnak.

A magyar általános földhitel-részvénytársulat záloglevelei a magy. kir. pénzügyminisiteriumnak 1872. évi jun. 31-én 35,058 sz. a. kelt körrendelete szerint, minden pénzügyi hatóságoknál és állampénztáraknál mint biztosíték elfogadhatók.

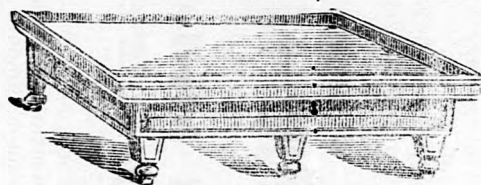
894 867

ÉNZ ARANYBA

ezüstre, értékpapírokra, sorsjegyekre és zálogjegyekre bármily összeg azonnal a legmegtámasztott és legolcsóbb feltételek mellett. Vidéki megrendelések gyorsan eszközöltenek és értesítés ingyen adatik. Bővebb felvilágosítást ad

LANGL'S TÁRS.

Budapesten, fürdő-utca 1. sz. az udvarban.

Helyiségváltoztatás.

Tisztelt vevőimet arra figyelmeztetem, hogy 20 év óta nagy

tekeasztal-raktáromat

3 dob-utca 46., a mai napon, felhagyom és azt saját házamban

3 dob-utca 71. szám alatt tettem át, egyuttal

nagy raktárt tartok tekeasztalokban.

Tisztelettel

ÉRSEK ISTVÁN,

tekeasztal-gyárnok, 3 dob-utca 71. saját ház.

P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapírokra a tőzsdei állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre, arany, ezüst és ezüstpénzekre,

országút 39. szám alatt a museum mellett.

A pénz havi részletekben is visszafizethető.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen.

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ

és a Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlése Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerésztárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.

Malólirottak

nagy közönség érdekében kedves kötelességünknek tartjuk az általunk már több ízben is kitűnő és solidnak megismert

Braswetter János,

chronometer és műórás

urnak 26 év óta fennálló óráüzletét Szegeden zülövárosában, készséggel és részleghajlatlanul a legmelegebben ajánlani.

126. Haisler Ágoston theologus Bécs.
Harth Gusztáv Polgár.
Igar Dániel Sáros-Patak.
Juhász János Stropko.
130. Jonnel N. m. k. postamester Hradek.
Karácsónyi Miklós a tiszaszabályozási társulat főbírója Beodra.
Kiss Tamás Kun-Szt.-Márton.
Kassa Károly Alattyán,
Kosztolányi főhadnagy Mező-Tur.
135. Knezy József Jegyző N.-Milities.
Kalmár Viktor bölcsész B. Diószeg.
Kis Sándor m. k. tr. t. Szolnok.
KovácsAlajos m. k. pénzt. főv. Sümeg.

- Kis József uradalmi tiszt. P.-Lak.
140. Latt István m. k. postakezelő Kerezek.
Lengvárszky J. k.erd. Oláhl.-bányán.
Lázár N. hadnagy Zombolya.
Lukatóff Au. k. ügyész M.-Vásárhely.
Majoros András esp. lelkész Dokra.
145. Mathe Gyula ref. tanító T.-Burán.
Pertich Mihály főkapitány Szabadka.
Schmidt N. a szegedi ált. takarékpénztár pénztárnoka Szeged.
Kucez Antal a keresk. bank pénztárnoka Szeged.
Weitzenfeld Zsigmond Szeged.
150. Stern Mór könyvivő Szeged.

Számítalanszor történik, hogy csupán csak előítéletből mellőztetik a kisvárosi, magának valódi érdemet szerzett és képzett művész és honfit mért többnyire a bécsi órakereskedők mindent ígérő és ámitó hirdetéseinek hitel adva, oly silány szerkezetű, hasznavehetlen órák vásároltatnak, melyek — **mit a fölülírottak nagyrésze is bizonyíthat** — igen is játékszernek, de óráknak semmi esetre sem nevezhetők; ezen, a szándékos csalással határos eljárás ellen kötelesség erőlyesen felszólalni, mindenkit óvatosságra inteni: órákat vásárolni vagy javíttatni a közönség tapasztalása szerint, **egyetlen biztos forrás**

Braswetter János,

chronometer- és műórásnál, az első valódi kulcs nélkül főlhuzható remontoir ingó-órak szabadalmazott föltalálója, ki az 1871-ik évi londoni világgkiállításon kiváló kitüntetésben részesült; az 1872-dik évi kecskeméti iparműkiállításán és az 1873. bécsi világgkiállításon pedig, valamennyi kiállítva volt órák fölött a győzelmet aratta, mint annak idején ezt a lapok is fölemlíték: — továbbá kiállítván, különösen pedig a franciaországban 12 éven át az óraművészet minden titkait magává tette és a hozzávaló gépekkel el van látva, valamint Münchenben is az elméleti és gyakorlati vizsgát eddig még senki által meg nem közelített sikerrel végezte.

Árjegyzék:

Férfi-órak	frt.	Hölgy-órak	frt.
Ezüst heng. óra 4 rubinnal	10—12	Arany ugyanaz duplatokk.	62, 65, 70, 80
" " arany-sz. agról.	13—14	" valódi remontoir hor. órák	
" " dupla tokkal	15—17	" kristályüveggel	65, 70, 80, 90
" " kristályüveg.	14—17	" ugyanaz dupl.	100, 110, 120, 160.
" horgonyóra 15 rubinnal	16—18	Hölgy-órak.	
" duplatokkal	18, 20—22	Ezüst hengeróra 4 rubinnal	13—16
" ang.horg.óra 15 r. kr. üv.	18, 20, 22, 24	Arany órák 3-mas számu 15 kar.	
" ugyanaz dupl.	22, 24, 26—28	" hen.óra 4 és 8 rubinnal	25, 27, 30, 33
" valódi horg. rem. fölhuzható		" ugyan. dup.föld.	38, 40, 45, 48
" krist. üveg.	30, 32, 35	" horgonyóra 15. rub.	42, 45, 48, 50
" ugyanaz duplatokkal	35, 37, 40	" ugyanaz duplat.	50, 52, 58, 60
Arany horgonyóra 3. szám (18 kar.)		Serkentők. órával együtt 7 frt gyer.	
" ugyanaz 15 rubin.	36, 38, 46, 50.	tyagujtóval 10frt, 8 naposak 12 forint	
" horg. duplatokkal	55, 58, 65, 70	Ezenkívül minden egyéb kívánható órák	
" horg. kristályüveg.	42, 45, 55, 65	kaphatók, egymunkásórák is.	

INGA-ÓRÁK legnagyobb választékban saját találmányu új készülékkel, melyeket a tokon kívül, legyen az 1—2 vagy 3 nehézkkel, mind egyszerre fölhuzni, ugyszintén az ingát megindítani és a mutatóka igazítani lehet. Körülményes leírás és árjegyzék kívánatra ingyen beküldetik.

A zsebórákat függő és fekvő, egyszóval minden helyzetben és ráz kodásban arányosan és pontosan szabályozva adom által a közönségnek.

10 évi írásbeli jótállásról szóló iratot kap minden óra vevője, 5 évit pedig minden javítás megrendelője használati utasítással együtt.

Arany és ezüst órák, láncok a magy. kir. ellenőri hivatal által megvizsgálva és minden nemben dus és a legdrágább választékban kaphatók.

Ezüst óraláncok 3—8 frtig, hosszuk 6—15 frtig, 3-mas számu aranyláncok rövid 18—70 frtig, hosszú 35—100 frtig. Talmiarany, bronz- és acélláncok is kaphatók. Tártyák, melyek nem tetszenének, kívánatra készséggel kicserélhetnek. Órák, arany és ezüst a legmagasabb árig cserébe elfogadhatnak.

Vidéki megrendelések a pénzüsszeg előleges beküldése, vagy utánvét mellett pontosan teljesíttetnek.

Kitelt, házat, jószágot, szállodát, gyárat sat, akar venni vagy eladni, bérleti sat. valamely hivatalt akar betölteni, vagy ilyent keres, bármily minőségét is. tőkét akar kölcsön adni, vagy fölvenni, különösen nagyobb összegeket, és mikor gyors közvetítés szükséges. házasodni szándékozik, férfi vagy női részről. valamely üzletben résztvevő akar lenni, vagy résztvevőt keres. általában valamely hirdetést egy vagy több újságba, közel vagy távolban akar iktatni, az forduljon

Lang Lipót és társa

I. nemzetközi hirdetés fölvételei hivatalához.

Budapest, Fűrdő-útoza 1 szánm.

mindenkinek lelkiismeretesen tanács adatik, hogy minden egyes esetben mely újságok a legcélszerűebbek minden hirdetés külföldi fogalmaztatik és czél szerűen eszközöltetik. a hirdetések csak annyiba kerülnek, mennyit minden egyes lap fölszámít. végül minden a legnagyobb titoktartással eszközöltetnek, s a beérkező ajánlatok felbontatlanul adatnak át hirdetőnek. minden megfizetés, a legcélszerűebbtől a legnagyobbig, jutányosan eszközöltetik, amiről a czég jó hire is kezeskedik.

ITT
ITT
ITT